

79 =

Determinatio
Theologicæ facultatis Parisiē
sis, super Doctrina LVThERIANA Hactē
nus per eam visa.

¶ Adijcitur determinationi huic, p̄ Reueren
dū hereticę prauitatis Inq̄sitorē,

APPENDIX

Errores Lutheri.

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DÜSSELDORF

Decan^o & facultas Theologie General^{is} Schole
Parisiensis omnibus Christianis cum sincero catholice fidei amore. S.

Paul^o ille vas electiois Evangelicisq; tubicē, & gentium doctor
Timotheū instituēs, vt curet seipm operariū incōsufibile &
pbatū exhibere deo, recteq; tractatē vbi vitatis, pphana hortat
et vaniloq̄a vitare, qm̄ hec multū pficiūt ad impietate. Nam si se
mel recepta fuerint, mor serper venenū, & obsolecet catholice doc
trine vigor. Si q̄dē hereticoꝝ sermo si aios aliquū simpliciu occup
parit, sp̄ latius diffundet, eosq; fallacib; errorū inuolucris, q̄ sitena
ci visco inuoluēs, sensim a veritate ad impietate nimia turbabit,
et p̄inde ac cancer morbo serper, qui vbi corp^{is} vnicū attigerit, nō
desinit paulatim vicinas occupare ptes, donec intulerit exitium.
Pleraq; huiusce rei exēpla recēdere p̄ facile ē. Nam cū adhuc in ad
olescentia sua ecclia christi sponsa florere cepisset, surrexere viri
mēdaces & impij, q̄ a vitate excidētes, fidē illi^{us} subuertere molu
rent, q̄les fuerūt, Hermogenes, Philet^o, Hymeneus, & post illos
Ebion, Marcion, Apelles, & inde Sabell^o, Maniche^o, Ari^o
Senescēte p̄o eadē & paulo an̄ tpa nra, Valdo, Wiclef, & Joānes
Dus. Hac etiā tēpestate, de p̄genie illa viperaz subortū sunt, ph
dolor filij nequā, q̄ speciosę matris nō hntis maculā neq; rugam
vniōnis vinculū schismatice discindere conāt, vere siles viperul.
vt em̄ ille corosis matrū viscerib; nō ex eūt pul^{is} q̄ eas extinxerint
ita hi parentē eccliam exitiali suoz dogmatū pestilentiq; veneno,
multiplici nouaz inuentionū foetura, dū iurare vident & venerari,
Cicer iextinguibile^m pot^o tū q̄tū in se est interimūt, nō serētes cū
ipi sint, & ancillę filij, & illegitimi, imo diaboli genimina, matris
ecclie liberos legitimosq; filios, nisi eos suis pestifer^{is} doctrimis i
ficiāt, & venenatis iaculis cōtorqueāt, satagētes spēm matr^{is} ac
decorē temerare & otaminare. Qui^o tū facies sp̄ est terit grāy ple
na, splendidissimūq; ornat^o. Ipa em̄ veluti regina a dextris spōsi
sui i vestitu astat deaurato circūdata varietate, legū, ceremoniaz
rū, sacramētoꝝ, & bonoz hoim̄ ad p̄sentē vitā futurāq; p̄ducentiū
Dine virulētis suis scriptis & sermonib; illā lacerare nō cessant, &
p̄ virib; deturpare satagūt. Inter q̄s vn^o vel p̄cipu^o exiit q̄daz
Martin^o Luther q̄tū ex script^{is} cōplurib; et^o noīe diuulgatis cō
iectare licet, si inō titulo credēdū est, Ipe em̄ p̄noiatoꝝ heretico
rū dogmata (instar p̄uicatoris Abiel, q̄ p̄tra Josue impcatorē
reedificauit Hierico) instaurare studet & noua cōfingere, q̄ cū ad
sobrietate sapere minime didicerit, plus vn^o sapere p̄sumit q̄ cete
ri oēs q̄ in ecclia sunt aut fuerūt. Qim̄ nepe vniuersitatus schol
fui ausus est p̄ferre iudiciū, p̄scoꝝ q̄q; vl^o scōꝝ doctorū ecclie sen
tentias p̄tēnit, & vt ad impietate cumulū addat, sacroꝝ sanctoēs
p̄cilioꝝ enervare p̄tendit, q̄si sc̄z ad fidelium salutē necaria Luthe

ro solide reseruarit. q̄ p̄teritis seculis nesciuit ecclia, z ad hęc vs
 q̄z p̄a in tenebris z erroꝝ cecitate sua sponsam ch̄s dimiserit. **Q**
 impia z inuerecūda arrogātia: vinculis, cēsuris, imo ignibz z flā
 mis coercedā poti⁹ q̄z rōne quincēdā: Nōne em̄ q̄ ita sentit z scri
 bit p̄ma fidei p̄ncipia abnegat, z impietate palā pfitef: Nōne ipiū
 se pdit z infidelē q̄sq̄s orthodoxe fidei, sc̄tis ecclie doctozibz, ac sa
 cris cōcilij credere redignat: Is nepe cui credet q̄ catholice ecclie
 fide habere detractat: Aut quo catholicis ascribet, q̄ eccliam non
 audit: cū ex ore v̄itatis dictū sit, **S**ie eccliaz nō audierit sit tibi si
 cut Ethnic⁹ z publican⁹. Porro ista ē peculiaris hereticoz insa
 nia, vt scripturas p̄ voto z torquētes sese eas solos credāt intelli
 gere, solos se ad veritatem Euāgelij putēt ambulare, solos se z q̄s
 falsa religione seducūt, salutē pleq̄ arbitrent, nec cuiuscūq̄ docto
 ris q̄tūuis sc̄ti aut eruditi, s̄z nec ipius ecclie auctoritate suscipere
 velint p̄tra eā quā semel sibi p̄fixerint scripturaz intelligētiā
Hoc p̄probat insan⁹ Montan⁹ cū suis Prisca z Maximilla, sc̄ti
 spūs aduētū in se p̄pletū ipiissime credēs maḡ q̄z i aplis. Hoc z
 impi⁹ Maniche⁹, q̄ vanitate Luciferi seduct⁹ vsq̄z adeo delirauit
 v̄tle sp̄m̄sc̄m̄ a Chro missum assereret. Hoc itē Secūdin⁹ eiusdē
 Manichei discipul⁹, qui Augustinū z catholicos ceteros errare
 pfidēter asseuerās, q̄si eidē p̄dolēs Augustino scripsit se nō inue
 nire q̄dnā aū eterni iudicis tribunal posit⁹, deserto Manicheo re
 spōdere valeret. **M**os nepe iste ē hereticoz. At vero dū eccliaz au
 dire nolūt, nec ferūt suauī christianę disciplinę iugo colla submit
 tere, illudētibz sibi spiritibz mēdacij z erroris, in manifestos corru
 unt errores, z p̄fide execrādas pfitentē blasphemias, q̄d Luther
 ipe seu auctor q̄squis est opusculoz illi⁹ editoz noīe, luce clari⁹ de
 monstrat, q̄ dū ecclie z sc̄toꝝ patꝝ salutaria respuit documēta, et
 heresiarcha fact⁹ est z virulēt⁹ veterē heresum innouator. De libe
 ro nāq̄z arbitrio differēs Manicheos seq̄t, de p̄ritōe z ijs q̄ eā p̄
 cedūt, Hussitas, Wickuistas p̄o de p̄fessione, De p̄ceptis Be
 gardos, Catharos de punitōe hereticoz, de inuinitate eccliaſtico
 rū z Euāgelicis cōsilijs Waldēses z Bohemos. De iuramēto, con
 sentit hereticis, q̄ se iactitāt de ordine aplōꝝ. De obseruatōe legalū
 um Ebionitaz heresi p̄pinq̄t, Ceterū de sacramentali absolutōe, sa
 tisfactōe, p̄paratōe ad Eucharistiā, scripturas nō aduertēs s̄z p̄
 uertēs, itē de pctis, de poenis pūgatorij, de generalibz cōcilij, non
 ferēdos disseminat errores. S̄z z de p̄hie p̄claris institutis p̄perā
 loq̄tignar⁹, sicut de p̄tate eccliaſtica, z de indulgētijs multa. Nec
 tā pestiferā doctrinā euomuisse p̄tent⁹, libz insup edidit, si titulo
 credif, cui de captiuitate Babylonica nomē indidit, vsq̄z adeo va
 rijs respersum erroribz, vt iure cū Alcharano p̄ferri mereat. In eo
 si q̄dē extinctas hereses z funditus extirpatas, q̄z ne vestigia q̄dē
 vlla restabāt, sup̄ his p̄fertim q̄ ad sacramēta ecclie spectāt, sus

citare, ac in lucē reuocare totis animi viribus. **S**criptor q̄
 cuius is est ecclie nimirū Christi hostis p̄nciosus et antiq̄ blasphemus
 iniaz istaurator execrād⁹. Bohemorum, nāq; Abligēsiū, Waldēsiū,
 Heracleonitarū, Pepucianorum, Erianorum, Lāperianorum, Jouinianū
 starū, Artotyritarū, ceterorumq; id gen⁹ monstrorum inianie, p̄ aucto
 rē in eodē p̄probāf libro, p̄mendant, extollūt. Quare nr̄e p̄fessio
 nis eē agnoscētes, h̄mōi pullulātibus pestiferis erroribus magisq; ac
 magis indices excrefcētibus toto conatu obuiare. q̄d tandē nob̄ de
 h̄mōi doctrina visum sit, plane ap̄ire voluim⁹, et nostrā sup̄ ea sen
 tētia christianiis oib; publicare, ne, q̄d absit, eliminata iā p̄dē taz
 multiplex impietas q̄tū in nobis ē, vltēr⁹ serpat, et doctrina fallax
 a patre mendacij exorta fidelē inficiat populū rei.

Sollicit⁹ itaq; p̄ nos examiatā ac matur⁹ vniuersa doctrina Lu
 theriano ascripta noi, et ad plenū discussa, execrādis illam erroribus
 scaterere certo dephēdim⁹ et iudicauim⁹, et fidē potissimū p̄tingētibus
 et mores. Quōq; simplicis populi seductiua sit, oib; doctoribus in
 iuria, potestati ecclie et ordini Hierarchico ip̄ie derogatiua, ap̄te
 schismatica, sacre scripture aduersa, et ei⁹ deprauatiua, atq; in sp̄m
 sc̄m blasphēma, et iō veluti reipublice christiane p̄nciosam cēsem⁹
 oīno exterminādā ac palā vltericibus flāmis p̄mitēdā. Auctore h̄o
 ad publicā abiuratōem modis oib; iuridicis p̄pellēdū

Ut autē id clar⁹ cūctis inotescat, aliq̄t ex p̄fatis scriptis excerp
 tas p̄pones ordine q̄dā digessim⁹, et nostrā cuiq; adiecim⁹ cōsu
 rā, patrū nr̄orum morē imitati, q̄ alien⁹ vtiq; nō est ab obseruata per
 ap̄los lege definiēdī. Proposito nāq; de legalium obseruatōne dubio
 q̄d sentiret ip̄i paucis explicuerūt rōnibus (cur ita definiēt) nullis
 scripto mādati, quē modū h̄q; recernēdi sacra p̄sueuerūt tenere
 sc̄lia. Materie h̄o p̄ nos discussē h̄ p̄sertim q̄s in p̄ntiaz edere
 p̄stitim⁹, s̄m suas inuicē p̄nexiones sequētī monstrant indice

Index materiāz ex varijs Lutheri libris excerp
 taz p̄ Theologie vniuersitatis Parisiē. facultatez. Et p̄mo ex li
 bro de captiuitate Babylonica.

De sacramentis	De p̄stitutionibus ecclie
De operū eq̄litate	De votis
	De diuina essentia

Materie ex alijs eiusdē Lutheri libris excerpte.

De p̄ceptōe beate et gl̄iose virginis	De contritōe
De cōfessione	De absolutione
	De satisfactōe
De accedentibus ad Eucharistiā	De certitudine charitat⁹ habit⁹
De peccatis	De p̄ceptis
	De p̄silijs euāgelicis
De purgatorio	De p̄silijs vniuersalibus ecclie
De hereticorum pena	De legalium cessatōe
De immunitate eccl̄iasticorum	De bello adūsis Tur
	De libero arbitrio
	(cas

De philosophia et Theologia scholastica.

Propositōes ex libro Lutheri.

qui de Captiuitate Baby Ionica inscribit̄, collectæ,
et p̄ Theologoz̄ Parisien̄, facultatē dānatę. Scribens aut̄ p̄posi
tiones ip̄e maiusculis, et cōdēnatōes minoribz̄ characteribz̄.

De Sacramentis.

Recens est inuentio sacramentorum

Hęc p̄pō inuēs recenter ab hoībz̄ inuēta eē sacramēta et nō a
Christo instituta, est temeraria, impia, et manifeste heretica

Sacramētū ordinis ecclesia Christi ignorat

Hęc p̄positio est heretica, et ē error paup̄ez et Lugduno, Al
bigensium, et Uicleuistaz̄

Oēs christiani hñt eādē ptātē ī v̄bo & sacro q̄cūqz̄

Clauēs ecclesie sunt omnibus cōmunes

Omnes Christiani sunt sacerdotes

Quelibet hāz̄ triū p̄pōnū ē ordinis Hierarchici destructiua et
heretica, et ē error p̄fatorz̄ hereticorū simul et Depucianoz̄

Confirmatio & extrema vnctio nō sunt sacramē
ta a Christo instituta

Hęc p̄positio est heretica, et p̄ prima pte est error Albigensiu
et Uicleuistaz̄, p̄ secūda vero Heracleonitarū

Missa passim credit̄ esse sacrificiū quod offertur

deo, inde Christus hostia altaris dicit̄. Sed Euāge
liū nō sinit missam esse sacrificiū

Hęc p̄positio q̄ ad scđam p̄tē scđz̄ Euāgelii et̄, est impia, in sacro
sanctū Euāgelii blasphemā ac heretica, put̄ vocabulo missa cū
Gregorio vtimur

Manifestus est error missam applicare seu offerre

p̄ peccatis, p̄ satisfactōibus, p̄ defunctis, aut q̄bus
cūqz̄ necessitatibus suis aut aliorz̄

Hęc p̄pō ē in eccliam catholicā Christi sp̄saz̄ cōtumeliosa, et
heretica, et ē Erianoz̄, hereticorū, et Artotyritaz̄ erroribz̄ p̄formis

Nō est dubiū vniuersos hodie sacerdotes & mo
nachos cū episcopis & oībus suis maioribz̄ eē ido

latras in statu periculofissimo agētes, ob misse seu

Propositō
prima.

II

III
III

V

VII

VIII

IX

sacramēti ignoratiōē, abusiōē, & irrisiōē

Hęc ppō est falsa, maxime scādaloſa, vniuerſo eccliaſtico ſta-
tui contumelioſa, arrogāter & ſtulte plara, Et in eo qđ p̄tēdit nemi-
nē in ſtatu ſalutis eſſe niſi qđ h̄mōi erroribz aq̄eſcit, cū Donatiſta-
rū, Alciarū, et Apoſtolicorū p̄fidia cōueniens, aſſerentiū nō niſi
apud ſe remāſiſſe ecclieſiam dei

X Credo firmiter panē eē corp⁹ Chriſti, ait Luther.

Hęc credulitas Lutheri ē abſurda, heretica, & olim damnata

XI Negare laicis vtrāqz ſpeciē eſt impiū & tyrānicū

Hęc p̄poſitio eſt erronea, ſchiſmatica, impia, et ex dānato erro-
re Bohemorum elicta

XII Bohemi hæretici & ſchiſmatici nō ſunt nominan-
di, ſed Romani

Hęc p̄poſitio eſt falſa, perfidię Bohemicę impie deſenſiua,
et ecclieſie Romane contumelioſa

XIII Matrimoniu nō eſt ſacramētū diuinitus inſtitu-
tū, ſed ab hominibus in ecclieſia inuentū

Hęc p̄poſitio eſt heretica, et olim damnata

XIII. Coniunctio viri & mulieris tenet, quocunqz mo-
do cōtra leges hominū contigerit

XV Debēt ſacerdotes ea oīa matrimonia cōfirmare q̄
cōtra eccliaſticas vel pōtificias leges fuerint cōtra-
cta, in qbus Papa p̄t diſpēſare, & q̄ nō ſunt in ſcri-
ptura ſacra expreſſæ

Utrāqz harū p̄poſitionū eſt falſa, ecclieſie poteſtati impie de-
rogatiua, et ex dānato Valdenſiū errore p̄cedē.

XVI Tota efficacia ſacramētorū nouę legis ē ipſa fides.

Hęc p̄poſitio ē efficacie ſacramētorū nouę legis impie derogato-
riua et heretica,

XVII Quicquid credim⁹ nos accepturos eē, reuera acci-
pim⁹, q̄cqd agat, nō agat, ſimulet aut iocet miniſt.

Hęc p̄poſitio eſt abſurda, ex erroneo ſcripturę intellectu af-
ſerta et heretica

XVIII Periculoſum immo falſum ē opinari p̄cōnitētiā
eſſe ſecundā tabulā poſt naufragiū

Hęc p̄poſitio eſt temeraria, erronee aſſertue aſſerta, ac beato
Hieronymo illam ponenti iniuria.

XIX Qui ſpōte conſeſſus ſiue correptus veniā petierit

4
& emēdauerit corā quouis priuatim fratre, nō dubito a peccatis suis illū esse absolutū

Hęc ppō immēs laicos tā viros q̄ mulieres potestātē clauis habere, ē falsa, sacramētis ordinis & pœnitētię cōtumeliosa, et hæretica, cū errore cōueniēs Valdesiū, et Quintillianorū

¶ De constitutionibus ecclesie

Nec; Papa nec; Episcop⁹ nec; vllus hoīm hz ius vni⁹ syllabę cōstituēde sup christianū hoīez, nisi id fiat eiusdē cōsensu, & qcqd alit fit, tyrānico spū fit. **Propositō**

Hęc ppō est a debita subditoꝝ erga p̄latos & superiores subiecti one & obedientia retractiua, legū positiuaz seditiose destructiua, ac in fide & morib; erronea, & est error dānatus Valdensiū cū errore Erianorū conueniens.

¶ De operum æqualitate

Opera nihil sunt coram deo, aut oīa sunt æqualia, quantum ad meritum attinet. **Propositō**

Hęc ppositio est falsa, sacris eloquijs aduersa, atq; errori Iouianistarum conformis

¶ De Votis

Suadendū vt vota prorsus oīa tollant, aut vitētur.

Hęc ppō ē Christi doctrine & sanctorū patrū obseruatōni q̄ vob; nere cōsulit, cōtraria, ex errore pcedēs Laperianorū Uviclenistarū, & eorū q̄ se iactabāt de ordine apostolorū **Propō. I.**

Probabile est vota hodie non valere nisi ad operum iactantiam & presumptionem **II**

Hęc ppositio est falsa, statui religionis contumeliosa, & p̄satis errorib; consona

¶ De diuina eēntia & forma corporis humani.

Istis nouissimis trecētis ānis multa pperā determinata sunt, q̄le ē essentiā diuinā nec generari nec generare, & aīam cē formā substātiālē corpis hūani. **Propō**

Hęc ppositio est falsa, ab hoīe q̄ alienus est a catholica ecclesia arrogāter asserta, ac sacris cōcilijs generalib; iniuria

Propositiones excerpte ex alijs
Lutheri libris dānate, vt pmissum est

Propō **C**Et primo de Cōceptōe beate Marię yginis.
Contradictoria huius ppositionis, beata virgo ē
cōcepta sine peccato originali, nō est reprobata.
*Hęc ppositio est falsa, ignorater, et impie cōtra honorē imma-
culatę virginis asserta.*

Propō **C**De contritōe, & hęc quę eam precedunt
prima. Lege manifestata aut in memoriā reuocata mox
sequitur augmentū peccati si gratia desit
*Hęc ppositio loquēdo de gratia gratiā faciēte, est falsa, a rea-
cta sacre scripturę intelligentia aliena, et a meditatione diuinę le-
gis retractiua.*

II Lex ante charitatē non operatur, nisi iram & au-
get peccatum

*Hęc ppō est falsa, piarū aurū offensiuā, in deū et eius legem
blasphēma, nec intēioni Pauli cōformis.*

III Opera quęcunq; ante charitatem sunt peccata &
damnabilia & indisponentia ad gratiam

*Hęc ppō est falsa, temerarie asserta, peccatorū ab emēdatōe re-
tractiua, et sapiens heresim*

III Qui bonum opus aut penitētiā peccatorū detesta-
tione ante dilectionē iustitię incipi, nec in eo pecca-
ri asserit, inter Pelagianos numerādus est.

*Hęc ppō est falsa, et ignorater asserta, capiēdo dilectōez iusti-
cię peccā q; charitatē seu gratiā gratū faciēte sequitur*

V Cōtritio quę parat per discussionē, collectionē &
detestationē peccatorū, qua quis recogitat annos
suos in amaritudine anime suę, pōderādo peccato-
rū grauitatē, multitudinē, sceditatē, amissionē eter-
nę bñitudinis, ac eterne dānatōis acq̄sitōnem, hęc
inquā cōtritio facit hypocritā, imo magis pctōrē

*Hęc ppō est falsa, vię ad penitētiā impediūta scripturis sa-
cris, et doctrine sanctorū disformis.*

VI Neq; timore neq; amore potest homo se erigere
ad capeffendam gratiam dei

*Hęc ppositio est in fide et moribus erronea, oēm preparatio-
nem ad poenitentiam impie auferens*

Sine gratia primo remittēte culpā, nec votum re- VII
missionis quærendæ homo potest habere.

Hæc p̄pō ē falsa, impia, ⁊ p̄ctōz ad desperationē inductina. VIII
Christus nunc̄s p̄ctōres coegit timore ad peniam.

Hæc propositio capiēdo cogere, p̄ inducere, sicut capīē frequē
ter in scriptura sacra, est heretica. IX
Bonus ē timor & utilis licet sit insufficiēs p̄ quē pau-

latim sit consuetudo iustitiæ. De his v̄bis Augusti
ni seq̄t iudiciū Lutheri hoc ē (inq̄t) meo iudicio cō-
suetudo desp̄andi & odiēdi deū si excludat gr̄a.

Iudiciū Lutheri de illo dicto Augustini. Bon⁹ est timor ⁊ ē.
est falsum, temerariū, ⁊ impiū, accipiēdo gratiam, vt supra, p̄
gratia gratum faciente sicut eam accipit scriptor.

Si Ioānes. s. Baptista timorē docuisset eē initiū p̄- X
nitētię, nō iō sequit̄ p̄nitētiā incipere a timore.

Hæc propositio est manifeste erronea, in Ch̄m ⁊ in spir̄itam
p̄cursoris eius doctrinam contumeliosa.

De Confessione.

Ars cōfiteudi qua hucusq̄ docti sumus arenā nus- Propositō
merare, singla p̄ctā discurrere, colligere, atq̄ p̄de- prima.
rare ad faciendā cōtritionē, est ars inutilis, imo ars
desperandi & perdendi animas

Hæc p̄positio ē falsa, impia, schismatica, ⁊ cōfessioi, quę est ars
lucrādi animas, iniuria.

Confessio illa q̄ nunc agit̄ occulte in aurē, nullo p̄t II
diuino iure probari, nec ita fiebat primitus.

Huius p̄positiois prima ps est falsa, ⁊ ex ignorātia iuris diuī
ni asserta. Secunda est temerarie posita.

Spiritualis defectus est soli deo aperiendus. III

Si oportet cōfiteri occulta cordis, tantū ea quę ple IIII
ni sunt cēsus in opus, hoīes debēt cōfiteri.

Peccata cōtra duo vltima p̄cepta decalogi cōmis- V
sa, sunt prorsus a confessione secludēda.

Quęlibet hāz trium, p̄positionum est in fide erronea ⁊ impie cō
fessionem dimidiāns.

Null o mō p̄sumat hō confiteri peccata venialia. VI
Hæc dissuasio, inimic̄s p̄sumptōis eē cōfiteri p̄ctā venalia, ē te

merarij animi idicatiua, ab ope bono retractiua, et ideo pniciosa.
VII Non iustificamur opibus, neq; pœnitentijs aut confessionibus.

Dec. ppô loquendo de operibus bonis fidem mediatoris nō excludentibus, est erronea, pœnitentię et confessionis cōtemptiua, et sane diuine scripture intelligentie aduersa.

¶ De Absolutione.

Propositō Absolutio est efficax, nō quia fit, a quocūq; tandē
I fiat, erret, siue non erret, sed quia credit.

II Crede fortiter te eē absolutum, & absolutus vere eris, quicquid sit de tua contritione.

III Est op impossibile q; confessus nō sit cōtritus, aut q; sacerdos nō serio, sed ioco absoluat, si tñ credat se esse absolutum, verissime est absolutus.

De tres ppōnes ad sensus scriptorū sunt falsę, ipię, ignorāter et distortit ad sanā sacre scripture itelligentiā asserre. Et i hoc qd dicit, a quocūq; tandē fiat, erret, siue nō erret, et in eo qd subdit, nō serio, sed ioco absoluat, sunt piaz aurij offensiuę, sacri pœnitentię irrisorię, et cōcilioꝝ generalijū determinatiōibus cōtrarię.

III. Quilibet sacerdos debet absoluere a pœna & culpa, aut peccat.

Hęc ppô ad sensus scribētū ē falsa, obseruatōis et doctrine vniuersalis ecclie i his q cōcernūt sacm pœnitentię cōtraria.

¶ De Satisfactione.

Propō. I. Pctā de^o & sp & gratis remittit atq; cōdonat nihil a nobis iuicē regrēs q̄ vt in posterę bñ viuamus.

Hęc ppô ē a snia scōꝝ doctoz aliena, fideles, vana et stulta cōfidentia, a debita satisfactōe p pccis retrahēs, et heretica.

II Snia est Apostoli pœnam & culpam simul finire.

III De industria damnat ppheta sniam pbatiū satisfactionē, dicēs. Quoniā si voluisses sacrificiū dedissem, holocaustis non delectaberis.

III Irridet Michæas, ppheta eos qui p opa satisfacere volunt.

Prima hāz ppōnū ē in Paulū. Secūda in pphētā. Tertia i Michæā cōtumeliosa, et oēs falsę, ipię, et in spm scrm blasphemę.

6
Virtute clauū iactāt qdā solui pœnas p̄ diuinā iur V
sticiā requisitas, qd nō credo verū nec pbabit.

Hec ppō q̄ negat virtute clauū pœnas, p̄ diuinā iusticiā requisitas
solui, ē falsa scādaloſa, p̄tati clauū derogatiua ⁊ in hoc q̄ d̄t qd nō
credo verū, nec pbabit, ē animi temerariū iudicatiua ⁊ arrogātis.

Cōmentū & futile cauillū ē dicere qd dicūt qdam VI
quia sacerdos ignorat mēsurā cōtritōis absoluēdi
ideoq̄ forte nō iponit tātā satisfactionē q̄tā diuina
iusticia requirit, q̄ p̄pterea necesse sit diuinæ iustitiæ
satisfieri vel p̄prio ope vel indulgentijs.

Hec p̄positio est falsa ritui ecclesie ⁊ eius doctrine aduersa, ⁊
pœnitentiæ satisfactionis enervatiua.

Pœna qua deus vult peccatum puniri nō p̄t aufer VII
ri p̄ hominem vel p̄ Papam.

Hec ppō est auctoritati ecclesie a Christo cōcessæ impie ⁊ schis
maticæ cōtrariens, ⁊ sapiens heresim.

¶ Huic materiæ annectit vna p̄positio de
Sacramētis in genere.

Hæretica sn̄a est q̄ sacra nouæ legis grām iustificā VIII
tē dare dicunt illis q̄ nō ponūt obicē, cū sit ipossibi
le sacm̄ conferri nisi iā credētibus & dignis.

Hec p̄positio est falsa, temeraria, ⁊ p̄sumptuose asserta.

¶ De accedētibus ad Eucharistiā;

Magnus & p̄niciosus error est, si quis accedat ad Propō I.
sacramētum Eucharistiæ ea nixus fiducia q̄ confes
sus est q̄ non sibi conscius mortalis peccati, q̄ ora
tiones & p̄paratoria sua p̄miserit, omnes hi iur
diciū sibi manducant & bibunt.

Hec ppō ē ipia, a debita sacramēti suscipiēdi p̄paratiōe maxie
retractiua, ad desperationē iducēs ⁊ doctrine Pauli cōtraria, nec fi
deles ea nixi fiducia secludūt diuinā misericordiam.

Probatio qua homo peccata sua discutit, atq̄ pon III
derat, non pertinet nisi ad insensatos & crassos sa
cramenti contemptores.

Hec ppō ē temerarie, ⁊ arrogāter asserta, ipia, ⁊ scādaloſa.

Propositō
prima.

¶ De Certitudine charitatis habitæ.

Pessime docēt theologi, quando dicunt, nos nesci
re quando sumus in charitate.

Hec ppō, intelligēdo nescire de certitudine fidei, de q̄ loq̄ scribēs
est falsa, sacris doctoribz dissona, et sanz intelligētie scripturæ.

II Caueat om̄is christianus ne vnq̄ incert⁹ sit, an deo
placeant opera sua, qui em̄ sic dubitat, peccat
& perdit opera sua cuncta, frustra qz laborat.

Huiusmodi cōsiliū, loquendo de certitudine vt supra, ē temera-
rium, p̄niciosum, et sacris eloquijs disforme.

Propositō
prima.

¶ De Peccatis.

Iustus, in omni bono opere peccat.

II Om̄e opus bonū optime factū, est pct̄m veniale.

Utraqz harz propositionū est falsa, p̄iaz aurū offensua, ac bo-
norum operum infamatiua.

III Qz non om̄i tpe penitem⁹, & resipiscimus vitiū est.

Hec ppositio, vt vitiū dicit culpā ad sensuz scribētis ē falsa irra-
tionabiliter, et ex erroneo scripturæ intellectu asserta.

III Hoc ē mortaliū mortalissimū nō credere se eē da-
mnabili & mortali pctō obnoxiiū corā deo.

Hec ppō ē falsa, ip̄ia, desperatiōis inductiua, et sapiēs h̄eresim.

V Theologi docētes regula sua venialia pct̄a eē disti-
cta a mortalibus ad insaniam p̄ditissime nitunt̄ tra-
here hominum conscientias.

Hec ppō ē stulte et p̄sumptuose asserta, sacris doctoribz iniu-
ria et in quātū p̄dicit venialia nō distingui a mortalibus, ē h̄eretica.

¶ De præceptis.

Propō. I.

Qui negat deū nobis ip̄ossibile iussisse, pessime fa-
cit, & q̄ hoc falsum eē dicit, plusq̄ pessime facit.

Hec ppositio est scādaloza, impia, legis Christianæ ifamatiua,
ac auctore Augustino in deum blasphem̄a.

II Sola duo vltia decalogi p̄cepta sūt, q̄ a nullo q̄rūli
bet sctō aliq̄ mō iplēt, cætera oīa iplēt. Sed in his
duobus manēt rei & pctōres, q̄a nihil de istis iplēt.

Hec ppositio est erronea, impia, in legem et legislatorē blasphem̄e
ma et in sanctos contumeliosa.

III Om̄e p̄ceptū dei magis positū ē vt oñdat p̄teritū,

& p̄sens p̄ctm̄, q̄ vt futurū phibeat, siqdē iuxta
Aplm̄, Per legē nihil nisi cognitio peccati

Qui⁹ p̄pōnis prima ps est falsa, temerariē & sine rōne asserta,
Secūda hō q̄ iuxta aplm̄ p̄ legem zē est erronea, legi intentioni
q̄ Pauli contraria.

Quia hōi charitatē h̄nti nulla lex nec̄aria est, iō p̄ III.
hoc p̄ceptū, Sabbata sctifices, nō op⁹ p̄cipit s̄ q̄es
Istud p̄ceptū tertiū Sabbata sanctifices, cessauit, p̄ V.
prie, imo om̄ia quo ad p̄fectos Christianos, quia
iusto nō est lex posita.

Infirmis q̄ nōdū sunt mortificati sc̄dm veterē ho⁹ VI.
minē, op⁹ ē vt certis officijs, dieb⁹, modis occupēt
vigilijs, ieiunijs, orōnib⁹, disciplinis, & s̄lib⁹, q̄bus
p̄ueniāt ad p̄fectū interioris hoīs, vt vbi corp⁹ fue
rit castigatū, & in seruitutē fuerit redactū, & mor
tificate passiones, tū ip̄a cessent paulatim, & tantū
minuant q̄ptū, p̄fecerit interior hō, adeo vt si p̄fect⁹
fuerit illa om̄ino cessare debeant.

Quelibet harū triū p̄positionū p̄cedentiū, est ex erroneo scri
pturę intellectu asserta, iure in cōcilio Viennensi contra Legar
dos reprobata & heretica.

De cōsilijs euangelicis:

Illud v̄bū Christi, Mathei. v. Qui te pcusserit in
maxillā dextrā &c. Et illud ad Romanos. xij. Nō Propō. I.
vos defendētes charissimi &c. nō sunt cōsilia, sicut
etiā mlti Theologi errare vidēt, sed p̄ceptū.

Hęc p̄positio est falsa, legis Christianę nimii oneratiua, & sa
ne intelligentię scripturę aduersa.

Req̄rere corā iudice de iniuria reparōnem Chris
tianis phibitū est. II

Hęc p̄pō est falsa, sc̄dalosa, iuri diuino naturaliq̄ dissona

Quia Christianus tēporalia nō debet amare, ideo III.
p̄pter ea nō debet iurare.

Hęc p̄pō est in morib⁹ erronea, & sapiēs heresim.

Iudeis ad libitū verū iurare est p̄missum IIII

Hęc p̄positio si intelligat̄ p̄missum tāq̄ licitū, falsa est diuini
b i.

no p̄cepto aduersa, & antiquus error in deoꝝ.

Propositō
prima.

¶ De purgatorio

Scriptura diuina tota, prius nihil h̄z de purgatorio
Hec pp̄o est falsa. Ualde sensu errorē maxime fouēs, ac sciōrum
patrū sententię repugnās.

I Nō videt̄ p̄batū esse q̄ aīę in purgatorio sunt ex
tra statū meriti, seu augende charitatis

Hec pp̄o est falsa, temerarie & ip̄ie asserta, & i h̄ qd̄ p̄tendit aīas
in purgatorio nō esse extra statum meriti, seu augende charitatis
et in fide erronea

II Nō videt̄ p̄batū esse q̄ ip̄e aīę in purgatorio sint
de sua beatitudine certę & secure, saltē omnes

Hec pp̄o est falsa, & p̄sumptuose asserta, & in hoc qd̄ p̄tendit
aīas purgatorij nō esse certas de sua beatitudine, est traditōni ec
clesię & doctrine sanctorū contraria.

III Aīę in purgatorio peccāt sine intermissione q̄z diu
horret̄ penas & petūt requiē, quia q̄runt que sua
sunt plusq̄z volūtate dei, qd̄ ē cōtra charitatē

Hec pp̄o est falsa, ip̄ia, purgādis aīabz iniuria & heretica

IV Imp̄fecta sanitas seu charitas morituri necario se
cū fert magnū timorē, tantoq̄z maiorē q̄zto minor

V Pena purgatorij est pauor & horror (suerit ip̄a
damnationis & inferni.

Utraq̄z h̄az pp̄ōnū ē falsa, temerarie, & sine rōne posita

VI Probabile est aīas purgatorij p̄ cōfusione nescire
q̄ statu sint, dānatę an saluate, imo sibi vidēt̄ iā ire
in damnatōem & descendere in lacū.

VII Aīę i purgatorio nihil aliud sentiūt q̄z icipe suā dā
nationē, nisi q̄ sentiūt nōdū clausaz p̄ se portā inferi

Utraq̄z h̄az pp̄ōnū ē falsa, p̄iaz aurū offensiuā, volūtate & ir
rōnabili posita. & statui aīaz purgatorij iniuriōsa.

VIII Oēs aīę in purgatorij descendētes sunt ip̄fectę fi
dei seu sanitatis, imo p̄ q̄z t̄acūq̄z ablatōem p̄cenarū
nō eēt̄ sane nisi prius ab eis auferat̄ p̄ctm̄, id est i
p̄fectio fidei, spei, & charitatis.

Hec pp̄o q̄stū ad oēs pres est falsa, & temerarie asserta, ac sang
scripturaz intelligentię dissōna.

¶ De cōcilijs' generalibus

Via iā nobis facta ē eneruādi auctoritatē cōciliōrū Propō. I.
et libere cōtradiciēdi eorū gestis ac decreta iudicādi

*Dec. ppō, si velit scriptor, licitū eē cupiā p̄siliū legitimi auctati
p̄dicere in ijs q̄ fidē & mores p̄cernūt, est schismatica & heretica.*

Certū est iter articulos Ioānis Hus v̄l Bohemōrū II
multos esse plane christianissimos & euangelicos,
q̄s nō possit v̄lis ecclesia damnare.

*Dec. ppō loquēdo de articulis p̄denatis, de q̄bō intēdit scrip-
tor, est falsa, impia, & sacris p̄cilijs iniuria*

Isti duo articuli, vnica ē sc̄tā v̄lis ecclesia q̄ est p̄desti III
natorū vniuersitas, & v̄lis sc̄tā ecclesia tm̄ est vna sicut tm̄ est vn⁹ nūerus p̄destinatorū, nō sunt Ioānis
Hus, sed Augustini sup Ioānem

*Dec. ppō, ad Hussitaz intelligentiā, est falso, Augustino attri-
buita, articuli autē loquēdo de ecclesia militante, de q̄ ibi fit sermo,
sunt p̄positiones hereticę.*

Iste articul⁹, due nature diuinitas & hūanitas sunt III
vn⁹ Christ⁹, ē a catholicis cōcedēd⁹, Et sicut ille, diui-
sio humanorū operū est q̄ sunt virtuosa v̄l vitiosa
qa si hō est vitiosus, & agit qcq̄, vitiose agit, & si
est virtuosus & agit quicq̄, virtuose agit.

*Dec. ppō ē falsa, & ex ignorantia vere theologie asserta, p̄m⁹ at il-
lorū articuloz, sc̄z due nature zc. ē ppō heretica, Sc̄dōs ho, sc̄z diui-
sio humanorū operū zc. est ppō sapiens heresim.*

¶ De Spe

Spes nō prouenit ex meritis.

Propō

Dec. ppō ē falsa, p̄sumptōis iuductina, ac sacris scriptur' difformis

¶ De p̄cena hereticorū.

Hereticos cōburi est cōtra volūtatem spūs.

Propō

*Dec. ppō est falsa, cōtra volūtatem spūs diuini asserta & errori La-
tharorū & Waldensū consona.*

¶ De obseruatione legaliū

Licet opera legis q̄cūq̄ fieri si ea requirat charitas Propō.
fraterna mō non lege cogente, q̄ casu licet etiā mō
cruēdi sine periculo, & cū multo merito.

Hec ppō ē chriane legi inimica, iudaice p̄fidie fanēs ⁊ heretica

¶ De bello cōtra Turcas.

Propositō Preliari aduersus Turcas est repugnare deo visitā
ti iniquitates nostras pillos.

Hec ppō vlr̄ intellecta, est falsa, nec sacris eloquijs p̄formis.

¶ De inunitate ecclesiasticorū

Propō Si Impator vel Principes reuocēt libertatē datā p̄
sonis & rebus ecclesiasticorū, non p̄t eis resisti sine
peccato & impietate.

Hec ppō est falsa, ipia, schismatica, libertatis ecclesiasticę enet/
uatiua, ac impietatis tyrānicę excitatiua ⁊ nutritiua.

¶ De libero arbitrio.

Propō. I. Liberū arbitriū nō est dñs actūū suorū

Hec ppō est falsa, sacris doctoribz, ac omī doctrine morali ad
uersa, cū Manicheoz errore pueniēs, ac heretica.

II Frustra garrunt sophiste actū bonū esse totum a
deo, sed nō totaliter

Hec ppō est scis doctoribz eā ponētibz iniuria, Ambrosio po-
tissimū, Augustino, ⁊ Bernado, q̄s hic sophistas appellat, ⁊ q̄tū
ad id qd̄ p̄cedit actū bonū eē totaliter a deo, ⁊ nullo mō a libero ar-
bitrio, est heretica.

III Liberū arbitriū dū facit qd̄ in se ē, peccat mortāl̄

Hec ppō est scādalosa, impia, in fide, ⁊ moribz erronea.

III. Liberū arbitriū an̄ grām nihil valet nisi ad peccā-
dū, nō at̄ ad p̄nitēdū, ex Augustino de spū & l̄ra

Hec ppō accipiēdo grām p̄ grā gratū faciēte, ⁊ q̄ loq̄ scrip-
tor, est erronea, errori Manicheoz cōformis, ac sacris eloquijs
aliena, puerse ⁊ trūcate ex Augustino allegata

V. Liberū arbitriū sine grā tāto magis app̄inq̄t ini-
q̄tati q̄to forti⁹ intēderit actōi, ex Ambrosio

Hec ppō accipiēdo grāz vt̄ dñs, ē falsa, piarū aurīū offensiuā
a bonis opibz retrahēs, iniq̄ ⁊ mutilate ex Ambrosio excerpta.

¶ De Philosophiā & Theologia scholastica

Propō. I. P̄bia Aristo. de v̄tute morali, de obiecto, de actu
elicitō talis est q̄ nec ī populo doceri possit, nec est
ad scripturę intelligentiā vtilis, q̄a cōtinet dūtexas

Porteta vborz non nisi ad cōtētōes vborz cōficta.

Hec propositio quantū ad oēs suas partes, loquēdo de philoso-
phia Aristotelis, in his maxime in quibus a fide nō discedit, ē falsa, &
tanquā ab inimico sciē arroganter ac insipienter asserta.

Oīes virtutes morales & sciētiae speculatiuæ non II
sunt vere virtutes & sciētiae, sed peccata & errores.

Hec propositio quantū ad primā partē quod virtutes morales sūt pec-
cata, est eodē modo qualificanda, sicut prius fuit illa qualificata,
Opera quicūque aī charitatē sunt peccata. Quantū autē ad alterā, quod
sciē speculatiuæ sunt errores, ē manifeste falsa.

Theologia scholastica ē falsa scēpturę & sacrorū itelli III
gētia & exulē nobis fecit verā & sincerā theologiā

Hec propositio est falsa, temerarie & superbe asserta, ac sanę do-
ctrinę inimica.

In sermōibus Ioānis Tanleri lingua teutonica cōscri IIII
ptis pl^o repio, dicit Luther, theologię solide & syn-
cere quę in vniuersis oīm vniuersitatū scholasticis do-
ctorib^o reptū ē, aut repiri possit in oīb^o suis sētētīs.

Propositio quam Luther asserit, est manifeste temeraria.

Quo tpe cepit theologia scholastica, id est, illuso- V
ria eodem euacuata est theologia crucis, sunt. & oīa
plane peruersa.

Hec propositio ē falsa, presumptuose, & irrationabiliter asserta, &
errori Bohemorū damnato vicina.

Libidinē corrupēdæ scēpturæ iā ferme trecētis ānis VI
patit ecclesia icōpabili dāno suo a doctorib^o schola.

Hec propositio est falsa, stulte & malitiose asserta.

Theologi scholastici Aristotelis moralia, prorsus cō VII
uenire mētiti sunt cū Chri Pauliq^{ue} doctrina.

Hec propositio impudēter, & falso theologis scholasticis imponit
scriptor. quod nō est verū, quod satis exploratū sit in multis moralia.
Aristotelis, cū Christi Pauliq^{ue} doctrina consentire.

¶ Addit & hec ex lib. de Captiuitate Babylo.

In Dionysio: qui scripsit de cœlesti Hierarchia, nihil Propositō
ferme ē solide eruditōis. Et oīa sūt illi^o meditata in p^{ro} Lutheri
fato lib. ac somnijs, ppe simillima. In theologia autē
mistica pnciosissim^o ē, Platonizās magis quē Chriā

nizās, in eccl'astica vō Hierarchia ludit allegorjās,
qd est ociosorū hominū studium.

Hec ppō est falsa, temerarie et arrogāter asserta, ac viro scō in
signi eruditiōe claro iūria, quē Damascen^o diuinū Areopagitā,
Pauli discipulū sacerrimū et deiloquentissimū appellat.

CONCLUSIO.

Dos p̄fati decan^o et facultas p̄missa hęc oīa tpe mltro examina
uim^o, et qd de his sentirēt eccl'astici doctores, qd ve sacra cō
cilia, qd isup in scriptur^{is} sc̄tis cauere, diligēter annotauim^o post
qd examē nr̄m apd̄ Garbonā sep̄^o frequētātū, i plerisq; nr̄is p̄ iu
ramētū vocatū et factū cōcionib; vnanimi oīm voto fuerūt con
clusa, ac definita, ac demū ex abūdātī in gn̄ali nr̄a cōgregatōe apd̄
sanctū Mathurinū rursus p̄ iuramētū sup̄ his specialiter denun
ciata, hęc eadē post missam more nr̄o celebratā, itē cōcordi oīm
assensu laudauimus, cōprobauimus, ac rata habuim^o, laudam^o,
cōprobam^o, et rata habem^o, et vt talia incōcuisse tenēda nr̄a sentē
tia diffinimus, et decernimus. Acta fuerūt hęc Anno ab incarna
tōe dñi. M. D. XJ. die. xv. Aprilis, in q̄rū testimoniū ijs iſtru
mētis q̄ in Archiuis et scrinijs nr̄is ad p̄petuā rei memoriā refer
uamus Sigillū nr̄m durimus apponēdū. Ad quorū exēplar et
mādato nr̄o p̄sentes fuisse fideliter impressas testamur

Finit determinatio Parisiensū sacre Theo
logiæ doctorum supra doctrina Luth
eriana, vt Esdra tandem auctore
iusto iudice vin
cat veritas.

SEQVITVR APPENDIX.

Frater Paulus Hispanus Dgfo Iacobe de Hochstraten ar
tum ac sacre theologie professori egregio et heretice p̄auitatis
inquisitori equissimo atq; integerrimo p̄ri suo ac
Preceptorī S. D. P.

Nisi me animus fallit venerabilis atq; eximie mgf. haud exigua qm
magis exitialis qdā p̄ Martinū Lutherū hīc nr̄is dieb; exorta

videt p̄tentio q̄ nō p̄p̄. obfuit ecclie dei. Emanare eq̄dē annis p̄cedētibz
 indulgētie papales ad salutē date animaz. q̄z lib̄tore (vt ipse ait) p̄mul
 gatiōe offensus. in sp̄ritū (vt mihi videt) atqz charit̄dum icidit. Faciunt
 em̄ pleriqz vt nimis oia intelligēdo nihil intelligāt. Vbi em̄ indulgētiā sa
 cratissimas sola negatōe criminari nō collibuit. itum ē ad scripturas. ad sa
 tisfactiones. ad sc̄tōz merita. atqz ad id genus alia. P̄t̄m̄ cōmissum
 aduertimus. Vex q̄bus ap̄icibus detrimentum allaturz sic. ad num̄ez nō
 satis tenemus. Te igit̄ iudice. te m̄ḡro. te doctore. cōmonstrari mihi vellē
 vbi sit huic rei nodus. quot q̄les q̄ntosqz ex vno veniaz fundamento pe
 pererit errores. Ita enim fiet vt z in dicendo siā cautiōz. z in resoluendo
 potentioz. In quo si filio tuo morem gerere dignaberis. efficiēs. vt illuz cus
 iusqz seruitij audacter moneas z familiariter. Vale n̄r̄ Predicatorij ordi
 nis decus insigne Ex Brugis. Anno d̄ni M. D. xx. kal. Nouēmb̄.

¶ Frater Jacobus de Hochstraten. fratri Paulo Hispano
 suo S. P. D.

Acepi literas tuas frater optime. Scripsisti enim p̄ote. Et quod
 mea sponte quādoqz per oecum facturū erā. nunc in duxisti animū
 meum vt facerem. Indulgentias si (vt fecisti) inspectes. inuenies ex
 illis ip̄sis huiusce turbe p̄auitqz tumultus cām prorupisse. Hic solus scri
 pulus est. qui Lutherz tā male ab initio habuit. Quia igit̄ latius p̄gres
 sus est q̄ par sit. satis esse ratus sum. si exhibeam nunc solum quod pen. r̄.
 Prima itaqz rex capita. hoc est vndecim p̄imos dumtaxat errores ip̄.
 Martini Lutheri (quibus initio. totā Ch̄stianā Rempu. cōturbauit)
 paucissimis attingam reliquos ipsius errores vna cum istis i toto nostro
 opere quod nunc in manibus nostris est. multo exactius ad vnguem im̄
 pugnaturus Illos enim errores vndecim qui sequunt̄ aliosqz consimiles
 ob id solum a Luthero confictos atqz excogitatos putamus vt indulgē
 tie ipse apostolicē ab alijs satis defente vilescerēt nihilqz apud ch̄stianos
 haberent auctoritatis. Vex plus equo in celum os ponere. mihi viri boni
 z Ch̄stiani hominis officium minus esse videt. Si de quibusdā excessi
 bus huc abusus (si qui sunt) prudēt̄ pro suo officio scripsisset. z sacros
 sanctā ecclie maiestatem eiusqz sacramenta aperitissimis suis heresibz nō
 maculasset. tanta in ecclia dei sc̄dala his nostris temporibus exorta nō
 fuissent. Aliud est enim eccliam. aliud homines offendere. zc.

¶ Hūc itaqz ad rē ipsaz venio. tali tā p̄statoe. q̄ oia copiosius atqz la
 tius in nostro opere (de quo statim dixi) cum impugnationibus catholi
 cis partic. statim sis habiturus. zc.

¶ Principio igitur vt paucissimis tecum agam. Ob plenitudinem
 potestatis in Papa qui venias largitur creditur indulgentias esse relas
 rationes satisfactionum penatum. ad q̄s secundum diuinā iusticiā dimis
 sa iā dudū culpa. manet pctōz obligatō. ¶ Huic assertōi tacurā vt faceret
 scripsit papam sup̄ h̄mōi penis a diuina reflexis iusticia. nullam h̄re remie
 cēdi p̄ suo arbitrio p̄tātē. Alioqz seq̄ret eū irritare posse m̄datū z statuti
 dei qd̄ ip̄ssimū ē sentire. Verba ep̄si q̄rassūt in declaratōe cōclusiōis q̄n
 re. ¶ Unde vt plenitudinē q̄z p̄tāt̄ romano p̄t̄fici detraheret. noluit q̄
 illū ceterz ep̄iscopis eē maiorē s̄z iure diuino ep̄os om̄es. iurisdictionē. atqz

Error. 1.

ij. ecclesiasticarum reum administratione pares esse et equales. Verba sunt in resolutionibus
 ipsi ad Leonem. Et in tractatu de prelate ecclesiastica. **¶** Insup qz indulgentiis
iiij. qz tribuit vt sui participatione possint decedere aiaz a debito pfoluende
 in purgatorio pene liberare. cofingit aiaz in purgatorio nullatenus affligi
 p crimibz aut peccis mortalibz sz venialibz duraxat. **¶** Acqz oportet boies
 sollicitu esse p satisfacienda. cu post culpe remissione nulla maneat boi ad
 deum obligatio. imo fallacie comertu esse. satisfaciendam penitentie ptez ponere.
 Horz pba errorz sunt in resolutionibus ipsi. **¶** Hic qm ab ventis pconibz
 y erant. aia continuo ex hac luce comigras. euolet ad celestia. nulla purgatione
 intercedente media. q min⁹ regnu ingrediat. **¶** Inde manauit error vn⁹ z
 ite alter. Primo q credebat dimissis etiā peccis q ad culpa z pena. adhuc
vi. restare original peccati fomite. q se solo esse sufficiens impedire ac remozari aiam
 ab itrouu celestis regni. Na hec inqt oia loquunt q si no sint peccata nisi actus
 lia. ac si fomes relicta nulla sit imudicia remozas ingressus regni. **¶** Secdo q
 asseuerabat horrozē mortis in sanctis esse peccati remozas ingressus regni. **¶** Scdo q
vij. in purgatorio puniedu. Ita vt inqt rarissim⁹ sit. q post oēs ventas no etiā
 in morte peccet. Verba sunt in pclusionibus. **¶** Uex ne facile purgandis aiaz
 bus egressus relinqret. silqz z euolatōez aiaz quā venie pmittere videbant
 prozsus itetiperet. mētē est aiaz purgatorij sine itermittōe peccare. pfer
vij. tim inqt cū ea q sua sūt plus grāt q dei volūtatē. Verba sūt in resolutionibus
 bus zc. **¶** Uex ne easdē sine cessatōe peccātes aiaz cogere ad ppetu
 as relegare flāmas. comētē est in purgatorio manere merēdi statū Quo si
 it vt in charitate merēdo pficiat z charitate ad pfectm pficiere minuat tā
 deqz excludat penaz timor q excluso pcessus ē litere ad superos vt pgiat.
 Verba sunt in resolutionibus. **¶** Quē ipm errozē vt p aduersarioz iacula
 ab scripturaz auctoritate depropra q suis etiā declaratōibz ileruit. defēde
 ret. comōstrare conat⁹ ē haud minorē eiusse merēdi stat⁹ esse certitudinē q
 illi⁹ ipsius purgatorij. Acqz id sane molestū duxit olfaciens qd pēsi quid
 cure indulgentie eēt habitare. vbi purgatorij eēt in dubiū vocatū. Cū aliū
 nihil dicat eē venie q remissioes purgatoriaz penaz. Verba sūt in resolu
 tiōibz. **¶** Hinc demū ipam indulgentiaz arcā aggressus vbi vidit passim
 pclamari scōz merita p peccis nris donari in satisfactōez maxie ea q illis
 supflua in thesauro mris ecclie eēt relicta. negauit sanctis vlla supesse me
 rita. sz oia q fecissent opa copiosissime eē remunerata. Verba sunt in resolu
vi. tiōibz. **¶** Imo vt nihil ill⁹ abūdantiū meritoz relinqret. pēdit flagitios
 sissime scōs omēs i qlibz bono ope venialr peccasse. min⁹ qz qz debuissent
 fecisse Qui ar peccādo deficiūt alijs ex sibi supfluo dare qd possent Ita p
 fecto euenit ab illo audaci homine toties insimulari vtros celestes pro
 nra salute irrepeussos oratores. Cū qz peccis si ille sua atqz ego mea ppo
 nere voluerim⁹. vereoz ne nos hīscēs tartarus absorbeat. Ecce amice
 frater habes tā ortū atqz capita primozū Lutherianoz errorz Vale.

¶ Colonie in officina Quetileana. Anno vgi
 nei partus. M. D. XXI. vij. kal. lunias.

the scale towards document

dei. Emanant eisdem annis predictis
imaz. qz libertore (vt ipse ait) pnu
ider) atqz charybdum icidit. Faciunt
hbil intelligat. Ubi em indulgentias sa
s collibuit. itum e ad scripturas. ad sa
s ad id genus alia. Pcm comissum
errimentum allatur. ad numez no
ro. re doctore. comonstrari mibi velle
tosqz ex vno veniaz fundamento po
n dicendo fia cautior. 7 in resoluendo
gerere dignaberis. efficies. vt illuz cus
nllariter. Vale nri Predicatorij ordi
o dni D. D. xx. kal. Nouemb.

Straten. fratri Paulo Hispano
P. D.

ime. Scripsisti enim prole. Et quod
m facturusera. nunc in dupisti animu
tas si (vt fecisti) inspectes. inuenies ex
nulus cam prorupisse. Hic solus scri
icio habuit. Quia igit latius pgress
si exhibeam nunc solum quod pen. i.
ecim primos dumtaxat errores ip.
tota Ebulstanā Rempu. corrbauit)
us errores vna cum istis i toto nostro
s est. multo exactius ad vnguem im
decim qui sequunt aliosqz consimiles
etqz excogitator putamus vt indulgē
nse vilescerēt nihilqz apud christianos
quo in celum os ponere. mibi vni boni
us esse videt. Si de quibusdā excessi
deter pro suo officio scripsisset. 7 sacros
ramenta aperitissimis suis heresibz nō
ala his nostris temporibus exorta nō
tuid homines offendere. zē.

ali tñ prestatōe. q oia copiosius atqz la
dixi) cum impugnationibus catholis

nis tecum agam. Ob plenitudinem
gitur creditur indulgentias esse rela
ad qz secundum diuinā iustitiā dimis
tar. ¶ Huic assertōi tacturā vt faceret
iutina reflexis iustitia. nullam hfe remie
ref eū irritare posse mā datū 7 statutū
si qz assūt in declaratōe cōclusōis qnz
is romano pōtifici detraberet. noluit
e diuino epōs omes. iurisdicōe. atqz

Error. 1.